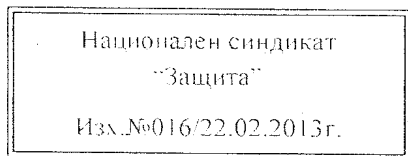
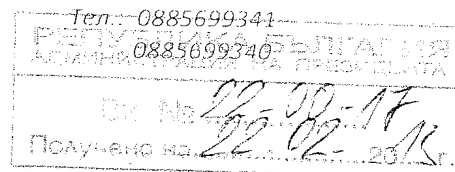

НАЦИОНАЛЕН СИНДИКАТ "ЗАЩИТА"

гр.София 1000
ул."Калоян" № 6, офис 205

e-mail: ns.zashtita@dir.bg

До – Президента
на Република България
г-н Росен Плевнелиев

Уважаеми господин Президент,

Анализирайки събитията в страната от последните седмици, мотивите на протестиращите хиляди български граждани, за всеки става ясно, че високите сметки за електроенергия са само капката, която преля чашата. Много по дълбоки са истинските мотиви и причини за гнева на хората – ниски доходи, безработица, непоносимо високи цени на стоки и услуги от първа необходимост, невъзможност на българина да посрещне елементарните си нужди, невъзможност да оцелява. А, затова незавидно положение на българския народ, наред с управляващите политици, голяма вина и отговорност носят и т.нар. национално представителни синдикати – КНСБ и КТ „Подкрепа“.

В мандата на няколко поредни правителства, две са синдикалните организации, признати за национално представителни – КНСБ и КТ „Подкрепа“. Независимо от обстоятелството, че те представляват едва около 10% от трудещите се български граждани, те се произнасят от името на всички българи по изключително важни въпроси не само на трудовите правоотношения, но и на осигурителните отношения, на жизненото равнище, на доходите, социалното подпомагане и социалните услуги, на данъчната политика, на държавната политика в сферата на образованието и здравеопазването, на политиката на пазара на труда, и най-вече като кадровици за държавни постове.

Казийонните синдикати и управляващи почти се сляха в едно. В последните 23 години българските трудещи се нямат синдикална организация, която да защитава техните права и интереси, защото двете монополни, казийонни организации, заедно с управляващи, не допускат появата на друга синдикална организация, и се занимават по-скоро с управление на държавата и с бизнес, с усвояване на европейски средства, отколкото със синдикална дейност. Спомня ли си някой колко синдикални протеста направиха тези два синдиката против непрекъснатото обедняване на българина, замразяване на доходи и социални плащания, високите цени на стоки и услуги от първа необходимост и пр.?! Като не броим някои локални протеста, на места, където работещи не са взимали по шест месеца заплати, например!

Всеизвестно е, че на тези два синдиката е раздадено огромно по размерите си държавно имущество – сгради, помещения, почивни станции. Уж, за да развиват в него синдикална дейност. Но дали е така?

Надали има административен център в страната, в който държавното имущество, дадено на двата синдиката, да се ползва единствено и само за синдикална дейност. Повсеместна е практиката това държавно имущество да бъде преотдавано на фирми и да се извършва търговска дейност, от което се пълнят синдикални каси, въпреки изричната законова забрана за това. Стига се до абсурда, национално представителните синдикати да отдават под наем държавно имущество на държавни контролни органи или държавни агенции!!!

Но нито едно правителство, не посмя да си развали комфорта и да отнеме на тези два синдиката държавното имущество, което не се използва синдикална дейност! Защо ли?! И не е ли това прикрита държавна субсидия?

Възползвайки се и злоупотребявайки с колективното трудово договаряне, национално представителните синдикати намериха и друга вратичка за скрито субсидиране. В подписаните колективни трудови договори с държавни предприятия се предвиждат редица „придобивки“ за тях – било ежегодни субсидии, било заплати за синдикалните председатели, командировки в страната и чужбина, заплащане на транспортни разходи и пр.

Не е тайна и участието на КНСБ и КТ „Подкрепа“, съвместно и с работодатели и държава, в усвояването на десетки милиони евра по различни европейски проекти.

Всеизвестно бе, че именно двата казионни синдиката си поделиха лавки и столове в ликвидирания металургичен гигант „Кремиковци“, от които се пълнеха „черни“ синдикални каси...

Примери много...

Всичко това ни мотивира да поискаме:

1. Да бъдат предприети спешни законодателни действия, с които да бъде **преустановено монополното положение** на настоящите „национално представителни“ синдикални организации, които злоупотребявайки с колективното трудово договаряне, с мълчаливото съдействие на държава, принудително „задържат“ членска маса.
2. **Да бъде иззето държавното имущество** /сгради, помещения, почивни станции/ раздадено на национално представителните синдикати КНСБ и КТ „Подкрепа“, за което е установено, че не се използва за синдикална дейност, а се преотдават на фирми и търговци срещу наеми, или се извършва търговска дейност, нямаща нищо общо със синдикалната. Средствата от наемите, които плащат търговците, ползващи това държавно имущество да бъдат пренасочени за финансиране на различни социални дейности.
3. Да бъде преустановено участието на синдикални организации в управлението на средства по европейски програми.
4. Да бъдат задължени синдикалните лидери на национално представителните синдикати да декларират имущество, доходи и разходи по Закона за публичност на имуществото на лицата, заемащи висши държавни длъжности.

5. Да бъде извършена пълна финансова проверка на КНСБ и КТ „Подкрепа“ за средствата, които получават от отдаването на държавно имущество и всяка друга дейност, различна от синдикалната.

6. **Да бъде приет Закон за синдикатите**, регламентиращ тяхната дейност и финансиране.

7. Усъвършенстване на социалното сътрудничество и партньорство. Имайки предвид широкия кръг от въпроси, които обхваща тристранното сътрудничество /въпроси на трудовите и осигурителните отношения, на жизненото равнище, на доходите, на социалното подпомагане и социалните услуги, на данъчната политика, на държавната политика в сферата на здравеопазването и образованието, на държавната политика на пазара на труда и пр./ и изключително ниския процент на членувачи в т.нар. национално представителни синдикати, е наложително осигуряване на по-широко представителство на трудещи и осигуряващи се лица в НСТС.

8. Ако бъдат открити нарушения при осъществяването от национално представителните синдикати дейност, да бъдат предприети действия по заличаването им като синдикални организации, именно защото осъществяват всяка друга дейност, но не и синдикална.

Уважаеми господин Президент,

Обръщаме се към Вас с надежда, за разлика от всички други държавни институции, до които сме писали, да обърнете внимание на изложеното в писмото ни и да провокирате реални действия за осъществяване на нашите предложения.

Имайки предвид заявеното Ви намерение за създаване на обществен съвет с широко представителство, което съвпада и с нашето становище, очакваме разбирането Ви за „синдикати в обществения съвет“ да не се изчерпва единствено и само с настоящите „национално представителни синдикати“, и действително да бъдат включени и други синдикални организации.

С уважение:

